DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 stycznia 1962 r. Nr 1 Poz. 1 — 4

TREŚĆ:

1.

ZARZĄDZENIE nr 310 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 22 grudnia 1961 roku

w sprawie opłat za zajmowanie miejsc w hotelach robotniczych prowadzonych przez przedsiębiorstwa podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

(znak: ZP/1/1961)

W związku z postanowieniami § 3 uchwały nr 792 Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1956 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych przy zakładach pracy (Mon. Pol. z 1957 r. nr 13, poz. 92) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 maja 1957 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych (Mon. Pol. nr 37, poz. 242) i z rozporządzeniem Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 września 1960 r. w sprawie warunków zajmowania i opróżniania lokali w hotelach robotniczych (Dz. U. nr 45, poz. 274), po porozumieniu z Zarządami Głównymi: Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Chemicznego i Związku Zawodowego Pracowników Gospodarki Komunalnej i Przemysłu Terenowego, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom uprawnionym do zajmowania miejsc w hotelach robotniczych przysługuje prawo do otrzymania przydziału miejsc i świadczeń, przewidzianych w zarządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 maja 1961 r. w sprawie norm powierzchni użytkowej i wyposażenia wewnętrznego oraz zasad i warunków użytkowania hoteli robotniczych dla zatrudnionych w przemyśle i budownictwie (Mon. Pol. nr A-52, poz. 688) oraz w zarządzeniu nr 8 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 stycznia 1961 r. w sprawie norm wyposażenia hoteli robotniczych (Dz. Urz. MBiPMB nr 1, poz 3).

2. Dyrektor przedsiębiorstwa, po porozumieniu z radą robotniczą i radą zakładową, może — w miarę posiadania w hotelu wolnych miejsc — przyznać pracownikom przedsiębiorstwa pełniącym funkcje kierownicze, związane z wykonywaniem pracy po godzinach służbowych, prawo do zajmowania w hotelu robotniczym osobnego pokoju lub do korzystania ze wspólnego pokoju o powierzchni użytkowej większej niż przewidują normy, ustalone w zarządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 7 maja 1961 r., o którym mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Pracownicy zamiejscowi przedsiębiorstwa prowadzącego hotel robotniczy, (nie mający możliwości codziennego powrotu do stałego miejsca zamieszkania i zakwaterowani na czas trwania umowy o pracę) opłacają za korzystanie z miejsc w hotelach robotniczych określone niżej stawki, których wysokość maksymalna nie może przekraczać:

Kategoria hotelu	W pokojach			
	1 osob.	2 osob.	3 — 6 osobowych	7 i więcej osób
	za jedno miejsce:			
I	7 zł	4 zł	2,50 zł	1,80 zł
II	5 zł	3 zł	2,00 zł	1,00 zł
III	3 zł	2 zł	1,50 zł	1,00 zł

2. Następującym kategoriom pracowników zamiejscowych przysługuje w hotelu robotniczym kwatera bezpłatna:

a) robotnikom zwerbowanym na zasadzie przepisów uchwały nr 284 Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie werbunku robotników (Mon. Pol. nr 63,

poz. 323) oraz tym robotnikom zamiejscowym, którzy przybyli z własnej inicjatywy do zakładu pracy, dla którego prowadzony jest werbunek;

b) pracownikom czasowo przeniesionym;

c) uczniom szkół zawodowych i słuchaczom szkół wyższych w okresie odbywania praktyki w zakładzie pracy.

3. Pozostali pracownicy zamiejscowi zaangażowani do pracy przez przedsiębiorstwo mogą otrzymać kwaterę bezpłatnie, jeżeli dyrektor przedsiębiorstwa wyrazi na to zgodę. W przypadku nie udzielenia takiej zgody, opłacają stawki podane w ust. 1.

4. Pracownicy, którzy korzystają z kwater w hotelach robotniczych na podstawie umowy o miejsca w hotelu robotniczym, zawartej pomiędzy ich przedsiębiorstwem macierzystym a zakładem pracy, w którego zarządzie znajduje się hotel robotniczy, opłacają na rzecz przedsiębiorstwa macierzystego stawki przewidziane w ust. 1 (jeżeli nie korzystają z uprawnienia do otrzymania kwatery bezpłatnej, stosownie do postanowień ust. 2 i 3), natomiast ich przedsiębiorstwa macierzyste rozliczają się z przedsiębiorstwami prowadzącymi hotele robotnicze na zasadach ustalonych w § 3.

§ 3. 1. Wysokość stawek za korzystanie z kwater w hotelu robotniczym ustala na każdy rok przedsiębiorstwo prowadzące hotel robotniczy.

2. Wysokość stawek oblicza się na podstawie planowanych kosztów własnych utrzymania hotelu robotniczego, obejmujących:

1) koszty nakładów rzeczowych (opał, światło, woda, utrzymanie czystości, konserwacja itp.),

2) koszty amortyzacji środków trwałych i zużycia przedmiotów nietrwałych (w tym pościel),

3) koszty prowadzenia i zarządzania hotelem (administracja hotelu).

3. Planowane koszty własne na 1 zakwaterowanego, które nie powinny przekraczać:

14 zł za 1	miejsce — dobę	w hotelu	I	kategorii,
12 zł za 1	„	„	„	II	„
10 zł za 1	„	„	„	III	„

oblicza się przy założeniu wykorzystania 90% posiadanej ilości miejsc. Zaliczenia hoteli robotniczych do odpowiednich kategorii należy dokonać na podstawie kryteriów podanych w § 3 zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 maja 1957 r. (Mon. Pol. nr 37, poz. 242).

§ 4. Pracownicy, którzy na podstawie delegacji służbowych (polecenia wyjazdu służbowego) korzystają z kwater w hotelach robotniczych, opłacają koszty własne zakwaterowania, jednak nie więcej niż 14 zł za 1 osobowy pokój za 1 dobę.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa kwaterujące pracowników w hotelach innych przedsiębiorstw regulują należność za zakwaterowanie swoich pracowników przedsiębiorstwom prowadzącym hotele robotnicze każdego miesiąca po otrzymaniu rachunków za zakwaterowanie, obliczonych według zasad podanych w § 3.

2. Pracownicy, korzystający z zakwaterowania w hotelu robotniczym odpłatnie, obowiązani są regulować należność za korzystanie z hotelu robotniczego administracji hotelu niezwłocznie po doręczeniu im imiennego rachunku.

§ 6. 1. Przydzielanie kwater w hotelach robotniczych rodzinom pracowników jest niedozwolone.

2. Pracownicy przedsiębiorstwa prowadzącego hotel zakwaterowani przed dniem wejścia w życie zarządzenia w hotelach robotniczych wraz z rodzinami, opłacają do czasu wykwaterowania rodzin zgodnie z postanowieniami §§ 6 i 7 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 września 1960 r. — za zajmowane oddzielne pomieszczenia:

1) w przypadku korzystania tylko z wody i światła — planowane koszty własne zakwaterowania, jednak nie więcej niż 50 zł miesięcznie za 1 pokój, niezależnie od ilości członków zakwaterowanej rodziny,

2) w przypadku korzystania z innych świadczeń jak opał, centralne ogrzewanie, pościel itp. — planowane koszty własne tych świadczeń.

3. Pracownicy uprawnieni do korzystania z kwatery w hotelu robotniczym bezpłatnie, na podstawie przepisów § 2 ust. 2 i 3, opłacają koszty, o których mowa w ust. 2, za zamieszkałych w nim członków rodziny.

4. Utrzymanie czystości w wydzielonych pomieszczeniach w przypadku korzystania z tych pomieszczeń na warunkach podanych w ust. 2 pkt 1 — należy do zakwaterowanej rodziny.

§ 7. 1. Osoby, które utraciły zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 21 września 1960 r. prawo do zajmowania miejsc w hotelach robotniczych, opłacają do czasu wykwaterowania zgodnie z postanowieniami §§ 6 i 7 powołanego rozporządzenia:

1) w przypadku zajmowania miejsc w pokojach lub oddzielnych pokojów — planowane koszty własne na 1 zakwaterowanego, obliczone według zasad przewidzianych w § 3,

2) w przypadku zajmowania oddzielnych pomieszczeń wraz z rodzinami — planowane koszty własne zakwaterowania obliczone według zasad przewidzianych w § 6 ust. 2, z tym, że nie ma zastosowania przepis ograniczający wysokość odpłatności do zł 50 miesięcznie.

2. Osoby zamieszkujące w hotelach robotniczych, które utraciły zgodnie z postanowieniami powołanego w ust. 1 rozporządzenia prawo do zajmowania miejsc w hotelach robotniczych, a które zamieszkiwały w hotelu robotniczym w dniu 1 sierpnia 1957 r. i opłacają dotychczas stawki za korzystanie z tych pomieszczeń w wysokości, określonej w § 2 ust. 1 niniejszego zarządzenia, zachowują prawo do opłacania stawek w tej samej wysokości do czasu wykwaterowania zgodnie z postanowieniami §§ 6 i 7 powołanego wyżej rozporządzenia.

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

2. Traci moc obowiązującą zarządzenie nr 94 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 lipca 1957 r. w sprawie uprawnień do korzystania z pomieszczeń w hotelach robotniczych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz opłat za korzystanie z tych hoteli (Dz. Urz. MBiPMB nr 2, poz. 11).

MINISTER
wz. **S. Farjaszewski**

2.

ZARZĄDZENIE nr 330 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 grudnia 1961 r.

w sprawie organizacji zaplecza naukowo-technicznego resortu.

(znak: TE-11/D-0/61)

W celu stworzenia właściwych warunków organizacyjnych dla rozwoju działalności naukowo-badawczej i naukowo-usługowej, wdrażania osiągnięć postępu technicznego i organizacyjnego oraz polepszenia ekonomiki budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych — zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne

§ 1. Ustala się, jako obowiązujący od dnia 1 stycznia 1962 r., następujący układ organizacyjny jednostek zaplecza naukowo-technicznego resortu:

1) resortowe zaplecze naukowo-techniczne, w skład którego wchodzą placówki bezpośrednio podległe Ministrowi; zadaniem tych placówek jest: prowadzenie prac naukowo-badawczych, stanowiących elementy polityki technicznej i produkcyjnej resortu, opracowywanie założeń i przygotowywanie wniosków w zakresie perspektywicznych kierunków rozwoju techniki, organizacji i ekonomiki, wykonywanie prac naukowo-usługowych i instruktażowych w zakresie ogólno-resortowym, wdrażanie przy współudziale zaplecza branżowego wyników swoich opracowań do produkcji i działalności jednostek organizacyjnych resortu;

2) branżowe zaplecza naukowo-techniczne, w skład których wchodzą placówki bezpośrednio podległe dyrektorom zjednoczeń; zadaniem tych placówek jest: prowadzenie perspektywicznych prac, zapewniających rozwiązywanie problemów, związanych z podstawowymi kierunkami rozwoju branży lub rejonu, wykonywanie bieżących prac badawczych i usługowych niezbędnych dla przedsiębiorstw danej branży lub rejonu, wdrażanie wyników swoich opracowań oraz opracowań placówek zaplecza resortowego do produkcji, a także prowadzenie prac w zakresie informacji technicznej i normalizacji;

3) zakładowe zaplecza naukowo-techniczne, w skład których wchodzą placówki bezpośrednio podległe dyrektorom przedsiębiorstw; zadaniem tych placówek jest: prowadzenie prac badawczych nad doskonaleniem wyrobów i unowocześnienia metod produkcyjnych, prowadzenie prac kontrolnych poszczególnych faz produkcyjnych, współdziałanie przy wdrażaniu do produkcji wyników opracowań zaplecza naukowo-technicznego.

§ 2. 1. W skład resortu zaplecza naukowo-technicznego wchodzą:

1) Instytut Techniki Budowlanej,

2) Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa,

3) Instytut Przemysłu Szkła i Ceramiki,

4) Centralny Ośrodek Technicznego Normowania Pracy.

2. W skład branżowych zapleczy naukowo-technicznych wchodzą:

1) Instytut Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych przy Zjednoczeniu Przemysłu Cementowego,

2) zakłady badań i doświadczeń przy zjednoczeniach,

3) część studialna biur projektów, biuro konstrukcyjne, biura dokumentacji techniczno-ruchowej.

3. W skład zakładowych zapleczy naukowo-technicznych wchodzą:

1) laboratoria kontrolne i badawcze przy przedsiębiorstwach,

2) biura konstrukcyjne i technologiczne przy przedsiębiorstwach,

3) prototypowanie przy przedsiębiorstwach.

§ 3. 1. Projekty programów prac placówek naukowo-badawczych koordynuje i przedkłada do zatwierdzenia Ministrowi zespół, w skład którego wchodzą:

— Dyrektor Departamentu Techniki — jako przewodniczący zespołu oraz Dyrektorzy Departamentów: Inwestycji, Mechaniki, Energetyki i Transportu, Budownictwa Wiejskiego, Produkcji, Organizacyjno-Administracyjnego, Zatrudnienia i Płac, Planowania, Finansowo-Ekonomicznego.

2. Dyrektorzy departamentów wymienionych w ust. 1 sprawują, każdy w swoim zakresie, nadzór merytoryczny nad realizacją prac ujętych w programach prac i nad wdrażaniem wyników tych prac.

§ 4. 1. Dyrektorzy zjednoczeń, przy których powołane zostały placówki branżowego zaplecza, ustalają programy prac naukowo-badawczych tych placówek w porozumieniu z tematycznie odpowiednimi placówkami zaplecza resortowego, czyli instytutami.

2. Przy ustalaniu programów prac naukowo-badawczych placówek zaplecza branżowego dyrektor zjednoczenia w porozumieniu z dyrektorem właściwego instytutu ustala wykaz prac, które będą odbierane przy udziale przedstawicieli tej placówki zaplecza resortowego czyli instytutu.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą Instytutu Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych.

II. Przepisy szczegółowe

§ 5. 1. Dyrektorzy instytutów zorganizują komórki organizacyjne w kierowanych przez siebie instytutach w sposób uwzględniający wyraźny rozdział zadań tych komórek na zadania: naukowo-badawcze oraz naukowo-usługowe.

2. Do czasu wyodrębnienia komórek naukowo-usługowych instytutów na wewnętrzny rozrachunek gospodarczy obowiązują w tym zakresie dotychczasowe zasady działalności instytutów.

3. Dyrektorzy Instytutów: Techniki Budowlanej, Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, Przemysłu Szkła i Ceramiki oraz Dyrektor Zpednoczenia Przemysłu Cementowego, w odniesieniu do Instytutu Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych — złożą w terminie do dnia 15 lutego 1962 r. do Departamentu Organizacyjno-Administracyjnego projekty statutu i wewnętrznej struktury organizacyjnej instytutu.

§ 6. 1. Dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej zorganizje do dnia 31 marca 1962 r. odpowiednie komórki, których zadaniem będzie:

a) opracowanie problemów kierunkowych i perspektywicznych w technice budowlanej,

b) sprawowanie nadzoru metodologicznego i merytorycznego nad placówkami branżowego zaplecza naukowo-technicznego zjednoczeń, w zakresie działania Instytutu Techniki Budowlanej.

2. Dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej przejmie z dniem 1 stycznia 1962 r. z Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa prowadzenie zagadnień instalacji elektrycznych oraz technologii korozji.

§ 7. 1. Dyrektor Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa przekaże z dniem 1 stycznia 1962 r. Instytutowi Techniki Budowlanej — prowadzenie zagadnień instalacji elektrycznych oraz technologii korozji.

2. Dyrektor Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa przekaże na podstawie odrębnych aktów prawnych:

1) terenowe stacje Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa w Katowicach, Gdańsku, Krakowie, Poznaniu i Wrocławiu — odpowiednio Śląskiemu Zjednoczeniu Budownictwa Przemysłowego, Gdańskiemu Zjednoczeniu Budownictwa, Krakowskiemu Zjednoczeniu Budownictwa, Poznańskiemu Zjednoczeniu Budownictwa i Wrocławskiemu Zjednoczeniu Budownictwa,

2) Ośrodek Badań Rozruchu Zakładów Przemysłowych — jednostce określonej odrębnie.

§ 8. 1. Dyrektorzy poniżej wymienionych zjednoczeń powołają zakłady badań i doświadczeń w następujących terminach:

1) przy Zjednoczeniu Przemysłu Ceramicznego, z włączeniem istniejącego Centralnego Laboratorium z dniem 1 stycznia 1962 r.

2) przy Zjednoczeniu przemysłu Izolacji Budowlanej z włączeniem istniejącego Centralnego Laboratorium z dniem 1 stycznia 1962 r.

3) przy Zjednoczeniu Przemysłu Kamienia Budowlanego, z włączeniem istniejącego Centralnego Laboratorium z dniem 1 stycznia 1962 r.

4) przy Zjednoczeniu Przemysłu Szklarskiego, z włączeniem istniejącego Centralnego Laboratorium z dniem 1 stycznia 1962 r.

5) przy Zjednoczeniu Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych do dnia 31 marca 1962 r.

6) przy Zjednoczeniu Przemysłu Betonów do dnia 31 marca 1962 r.

7) przy Zjednoczonych Zakładach Stolarki Budowlanej do dnia 31 marca 1962 r.

8) przy Śląskim Zjednoczeniu Budownictwa Przemysłowego z dniem 1 stycznia 1962 r.

9) przy Szczecińskim Zjednoczeniu Budownictwa z dniem 1 stycznia 1962 r.

10) przy Gdańskim Zjednoczeniu Budownictwa do dnia 31 marca 1962 r.

11) przy Krakowskim Zjednoczeniu Budownictwa do dnia 31 marca 1962 r.

12) przy Poznańskim Zjednoczeniu Budownictwa do dnia 31 marca 1962 r.

13) przy Wrocławskim Zjednoczeniu Budownictwa do dnia 31 marca 1962 r.

14) przy Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni i Przemysłu do dnia 31 marca 1962 r.

15) przy Zjednoczeniu Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego do dnia 31 marca 1962 r.

16) przy Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż" do dnia 31 marca 1962 r.

2. Dyrektorzy zjednoczeń, wymienionych w ust. 1, ustalą szczegółowy zakres działania powołanych zakładów badań i doświadczeń na 1962 r. i lata następne na podstawie ramowych zadań działania podanych w załączniku.

3. Dyrektorzy zjednoczeń są uprawnieni do powoływania rady techniczno-ekonomicznej przy zakładach badań i doświadczeń w trybie przepisów o powoływaniu rad techniczno-ekonomicznych w zjednoczeniach.

§ 9. Dyrektorzy niżej wymienionych zjednoczeń poczynią odpowiednie przygotowania organizacyjne do powołania z dniem 1 stycznia 1963 r. zakładów badań i doświadczeń przy zjednoczeniach przez siebie kierowanych:

1. Białostockie Zjednoczenie Budownictwa,
2. Bydgoskie Zjednoczenie Budownictwa,
3. Kieleckie Zjednoczenie Budownictwa,
4. Łódzkie Zjednoczenie Budownictwa,
5. Rzeszowskie Zjednoczenie Budownictwa,
6. Warszawskie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego,
7. Zjednoczenie Budownictwa „Warszawa",
8. Zjednoczenie Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych.

§ 10. 1. Ustala się następujące zasady finansowania działalności placówek resortowego zaplecza naukowo-technicznego:

1) Instytuty: Techniki Budowlanej, Organizacji i Mechanizacji Budownictwa, Przemysłu Szkła i Ceramiki — są finansowane ze środków Funduszu Postępu Technicznego i innych środków przydzielonych przez Ministra oraz własnych dochodów w ramach preliminarzy zatwierdzonych przez Ministra,

2) Centralny Ośrodek Technicznego Normowania Pracy jest finansowany z kredytów budżetu centralnego.

2. Ustala się następujące tymczasowe zasady finansowania działalności placówek branżowego zaplecza naukowo-technicznego:

1) Instytut Przemysłu Wiążących Materiałów Budowlanych jest finansowany ze środków Funduszu Postępu Technicznego, przydzielonych przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Zjednoczeniu Przemysłu Cementowego oraz własnych dochodów w ramach preliminarza akceptowanego przez Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Cementowego, a zatwierdzonego przez Ministra,

2) działalność naukowo-badawcza zakładów badań i doświadczeń jest finansowana ze środków Funduszu Postępu Technicznego, przydzielonych przez Ministra zjednoczeniom,

3) działalność naukowo-usługowa zakładów badań i doświadczeń jest finansowana z dochodów własnych (np. z wspólnych akcji gospodarczych zjednoczenia),

4) preliminarz dochodów i wydatków zakładów badań i doświadczeń zatwierdza z upoważnienia Ministra, zgodnie z przepisami pkt 2) i 3) dyrektor zjednoczenia i przesyła 3 odpisy preliminarza wraz z planem prac do Ministerstwa,

5) finansowanie innych placówek branżowego zaplecza naukowo-technicznego odbywa się w dotychczasowym trybie.

3. Finansowanie placówek zakładowego zaplecza naukowo-technicznego odbywa się w dotychczasowym trybie.

§ 11. 1. Limit etatów oraz fundusz płac dla placówek resortowego i branżowego zaplecza naukowo-technicznego ustala Ministerstwo przy uwzględnieniu:

a) limitu zatrudnienia i funduszu płac w placówkach naukowo-badawczych ustalonego dla resortu w obowiązujących w tej mierze przepisach,

b) zasad limitowania zatrudnienia i funduszu płac w placówkach finansowanych z kredytów budżetu centralnego,

c) limitu zatrudnienia i funduszu płac ustalonego dla resortu w ramach Narodowego Planu Gospodarczego.

2. Limit etatów i fundusz płac dla placówek zakładowego zaplecza naukowo-badawczego ustala dyrektor zjednoczenia w ramach przydzielonego temu zjednoczeniu limitu etatów z Narodowego Planu Gospodarczego.

3. Do czasu powołania gospodarstw pomocniczych przy instytutach, limity etatów i funduszu płac dla instytutów ustalone są w ramach limitów zatrudnienia i funduszu płac w placówkach naukowo-badawczych, z tym zastrzeżeniem, że komórki naukowo-usługowe Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa działać będą na dotychczasowych zasadach w ramach ustalonych dla nich limitów zatrudnienia i funduszu płac.

4. Limit etatów i funduszu płac dla działalności Centralnego Ośrodka Technicznego Normowania Pracy oraz ośrodków badawczo-instruktażowych Instytutu Techniki Budowlanej ustala się zgodnie z przepisami o działalności placówek finansowanych z kredytów budżetu centralnego.

5. Limity etatów i fundusz płac dla działalności naukowo-badawczej zakładów badań i doświadczeń ustala, w ramach limitu zatrudnienia w placówkach naukowo-badawczych, Ministerstwo.

6. Limity etatów dla działalności naukowo-usługowej zakładów badań i doświadczeń w 1962 r. wydzieli, zgodnie z przepisami o finansowaniu wspólnych przedsięwzięć gospodarczych zjednoczeń, dyrektor zjednoczenia ze środków przyznanych zjednoczeniu w Narodowym Planie Gospodarczym na 1962 r.

§ 12. 1. Zobowiązuje się dyrektorów właściwych departamentów, każdego w zakresie jego działalności, do zapewnienia niezbędnych środków dla działalności placówek zaplecza naukowo-technicznego oraz regulowania dla tych placówek spraw, będących przedmiotem działania poszczególnych departamentów.

2. Koordynację współpracy departamentów, w zakresie podanym w ust. 1, powierza się, na okres wdrożenia ustaleń organizacyjnych, Dyrektorowi Departamentu Techniki.

§ 13. Zasady wynagradzania pracowników Zakładów Badań i Doświadczeń ureguluje odrębne zarządzenie.

§ 14. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

2. Jednocześnie tracą moc:

— zarządzenie Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 6 grudnia 1950 r. w sprawie utworzenia Centralnego Laboratorium Przemysłu Ceramicznego;

— zarządzenia nr 13 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 stycznia 1954 r. w sprawie utworzenia Centralnego Laboratorium Przemysłu Izolacyjnego;

— zarządzenie nr 15 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 stycznia 1954 r. w sprawie utworzenia Centralnego Laboratorium Przemysłu Szklarskiego;

— zarządzenie nr 160 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 września 1955 r. w sprawie utworzenia Centralnego Laboratorium Przemysłu Kamienia Budowlanego.—

MINISTER
wz **W. Kopeć**

Załącznik do zarządzenia nr 330 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1961 r.

ZADANIA, ZAKRES I ZASADY DZIAŁANIA ZAKŁADÓW BADAŃ I DOŚWIADCZEŃ (ZBiD)

(Ramowe ustalenia)

1. Zadania

ZBiD-y mają następujące podstawowe trzy zadania:

1.1. opracowanie kompleksowych zagadnień perspektywicznych, mających na celu techniczny, organizacyjny i ekonomiczny rozwój danej branży (ZBiD-y zjednoczeń przemysłu materiałów budowlanych oraz ZBiD-y zjednoczeń specjalistycznych) lub rozwoju danego rejonu (ZBiD-y zjednoczeń budownictwa).

1.2. wykonywanie bieżących prac, wynikających z potrzeb przedsiębiorstw danej branży lub rejonu, a w szczególności prac:

— badawczych i doświadczalnych w zakresie technologii,

— analitycznych w zakresie organizacji i ekonomiki,

1.3. wdrażanie elementów postępu technicznego do produkcji.

2. Zakres działania

Zakres działania ZBiD-ów obejmuje następujące dziedziny:

2.1. Kompleksowe zagadnienia perspektywiczne

2.1.1. ZBiD-y zjednoczeń przemysłu materiałów budowlanych oraz ZBiD-y zjednoczeń specjalistycznych powinny opracowywać kompleksowe programy działania branżowego zjednoczenia.

Na podstawie wszechstronnej inwentaryzacji środków będących w gestii zjednoczenia branżowego oraz założonego perspektywicznego rozwoju branży — ZBiD powinien wskazać sprecyzowane kierunki działania w zakresie organizacyjnym i technicznym oraz sprecyzować niezbędne nakłady (np. inwestycyjne, kadrowe) dla osiągnięcia założonego rozwoju.

2.1.2. ZBiD-y zjednoczeń budownictwa powinny na podstawie bilansu posiadanych środków produkcyjnych danego rejonu (np. bilans materiałów miejscowych, bilans mocy produkcyjnej zakładów przemysłu tere-

nowego, zakładów prefabrykacji i zaplecza, bilans kadry, bilans środków transportowych opracować sprecyzowane kierunki działania organizacyjnego i technicznego, a także wynikające z tego nakłady inwestycyjne i ruchowe.

Opracowanie to powinno odpowiadać założonemu rozwojowi budownictwa w danym rejonie.

2.2. Organizacja i mechanizacja produkcji

2.2.1. Usprawnienie technologii produkcji wytwórczej oraz montażowej (m. in. automatyzacja, właściwa gospodarka energetyczna, optymalne metody technologiczne, jakość produktu).

2.2.3. Usprawnienie organizacji stanowisk pracy.

2.2.4. Badanie i usprawnienie działania maszyn i urządzeń produkcyjnych i usługowych.

2.3. Badania materiałów i konstrukcji

2.3.1. Badania chemiczne, fizyczne i wytrzymałościowe surowców i materiałów.

2.3.2. Badania ruchowe i wydajnościowe wyprodukowanych urządzeń.

2.3.3. Doświadczenia z nowymi konstrukcjami.

2.4. Ekonomika procesów produkcyjnych

2.4.1. Badanie efektywności całej pracy zjednoczenia.

2.4.2. Badanie efektywności przedsięwzięć postępu technicznego, realizowanych przez przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniu.

2.5. Wdrażanie wyników prac

2.5.1. Współuczestniczenie przy wprowadzaniu do produkcji wyników prac własnych i innych jednostek zaplecza naukowo-technicznego.

2.5.2. Instruktaż niezbędny przy rozpowszechnieniu wyników prac, o których mowa w p. 2.5.1.

2.6. Nadzór nad zapleczem zakładowym

2.6.1. Kontrola prac laboratoriów badawczych i kontrolnych.

2.6.2. Wykorzystanie wyników prac laboratoriów.

2.7. Informacja techniczno-ekonomiczna

Zgodnie z obowiązującymi przepisami o powołaniu przy zjednoczeniach ośrodków informacji techniczno-ekonomicznej.

3. Zasady działania

3.1. ZBiD powołany jest w oparciu o zarządzenie Ministra w sprawie organizacji zaplecza naukowo-technicznego resortu zarządzeniem dyrektora zjednoczenia. Dyrektor zjednoczenia może powołać radę techniczno-ekonomiczną przy ZBiD-e.

3.2 . ZBiD podlega bezpośrednio dyrektorowi zjednoczenia.

3.3. Na czele ZBiD-u stoi dyrektor.

3.4. ZBiD prowadzi działalność na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym.

3.5. ZBiD prowadzi działalność naukowo-badawczą ze środków Funduszu Postępu Technicznego oraz działalność naukowo-usługową z dochodów własnych (np. z wspólnych akcji gospodarczych zjednoczenia).

3.6. ZBiD sporządza plan pracy, który powinien być uzgodniony z właściwie — branżowymi innstytutami Ministerstwa. Preliminarz ZBiDu zatwierdza dyrektor zjednoczenia.

3.7. Odbioru prac ZBiD-u dokonuje zleceniodawca zgodnie z obowiązującym zarządzeniem nr 53 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 marca 1961 r.

4. Nadzór nad działalnością ZBiD-u

4.1. Nadzór organizacyjny (wraz z nadzorem nad gospodarką finansową, materiałową itp.) nad ZBiD-em sprawuje dyrekor zjednoczenia.

4.2. Nadzór metodologiczny i merytoryczny nad pracami ZBiD-u sprawują właściwie — branżowe instytuty.

3.

ZARZĄDZENIE nr 334 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 grudnia 1961 r.

w sprawie ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków pracowników resortu.

(znak: FE/7/44/61)

Wobec wygaśnięcia z dniem 1 stycznia 1962 r. umów ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków pracowników resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz zawarcia z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń porozumienia w sprawie ubezpieczenia na dalszy okres zarządza się, co następuje:

§ 1. 1 Jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, mają obowiązek zgłosić do ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń wszystkich swych pracowników na warunkach, ustalonych w załączniku do zarządzenia.

2. Jednostki rozliczające się z budżetem terenowym, nad którymi Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych sprawuje zwierzchni nadzór, mogą zgłosić do ubezpieczenia swych pracowników na warunkach określonych w ust. 1.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1962 r.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie nr 345 Ministra Budownictwa i Przemysłu. Materiałów Budowlanych z dnia 31 grudnia 1959 r. w sprawie ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków pracowników resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB z 1960 r. nr 1 poz. 2).

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia nr 334 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 grudnia 1961 r.

WARUNKI UBEZPIECZENIA

od następstw nieszczęśliwych wypadków pracowników jednostek resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

1. Osoby podlegające ubezpieczeniu.

Ubezpieczeniu podlegają:

a) wszyscy pracownicy stali i sezonowi, zatrudnieni w przedsiębiorstwach podległych;

b) wszyscy pracownicy dorywczy (również więźniowie) w przedsiębiorstwach podległych;

c) wszyscy pracownicy stali, zatrudnieni w tych jednostkach budżetowych, których pracownicy są objęci układem zbiorowym pracy w budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.;

d) wszyscy pracownicy stali, zatrudnieni w zjednoczeniach i jednostkach równorzędnych oraz biurach projektów;

e) pracownicy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i innych jednostek budżetowych, delegowani służbowo do ubezpieczających jednostek; dowodem stwierdzającym fakt objęcia ubezpieczeniem osoby delegowanej jest delegacja służbowa, wystawiona przez jednostkę zatrudniającą delegowaną osobę.

Ubezpieczenie zawiera się bezimiennie t.j. bez podawania nazwisk osób ubezpieczonych.

W ubezpieczeniu obowiązują ogólne warunki ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków.

2. Zakres ubezpieczenia.

a) W odniesieniu do pracowników wymienionych w ust. 1, lit. a), c) i d) ubezpieczenie obejmuje ograniczony zakres odpowiedzialności PZU, t.j. wypadki podczas pracy u ubezpieczającego oraz w drodze do pracy i z pracy łącznie z ryzykiem kierowania motocyklem oraz wypadki powstałe podczas podróży służbowych odbywanych wszelkimi środkami komunikacji.

b) Ubezpieczenie pracowników dorywczych, wymienionych w ust. 1 lit. b) obejmuje tylko wypadki, jakim te osoby mogą ulec podczas wykonywania czynności służbowych na zlecenie ubezpieczającego (przedsiębiorstwa). Wypadki w drodze do pracy i z pracy objęte są ubezpieczeniem jedynie w odniesieniu do zatrudnionych dorywczo konwojentów transportów, jak również pracowników dorywczych przewożonych do pracy i z pracy środkami lokomocji, stanowiącymi własność ubezpieczających jednostek.

c) Pracownicy jednostek budżetowych (ust. 1 lit. e) delegowani służbowo do ubezpieczających jednostek objęci są ubezpieczeniem od momentu wyjścia z domu lub zakładu pracy w celu udania się w drogę do tych jednostek do momentu powrotu do domu lub zakładu pracy z delegacji.

3. Sumy ubezpieczenia.

Dla każdej osoby podlegającej ubezpieczeniu ustala się następujące sumy ubezpieczenia:

zł 15.000 w razie śmierci wskutek nieszczęśliwego wypadku,

zł 30.000 w razie trwałego inwalidztwa wypadkowego.

4. Składka:

a) Za ubezpieczenie pracowników stałych i sezonowych (ust. 1, lit. a), c) i d)

składka roczna od osoby wynosi:

za pracowników stałych i sezonowych, wymienionych w ust. 1, lit. a) i c) zł 35.— (trzydzieści pięć);

za pracowników stałych, wymienionych w ust. 1, lit. d) zł 7.50 (siedem i 50/100).

Za podstawę do obliczenia należności przyjmuje się liczbę osób podaną we wniosku przy zawieraniu ubezpieczenia. Obliczona w ten sposób składka stanowi zaliczkę. W celu obliczenia składki ostatecznej ubezpieczający obowiązany jest podać PZU najpóźniej na 15 dni przed upływem okresu ubezpieczenia stany liczbowe osób ubezpieczonych, (tj. pracowników stałych i sezonowych) na początek każdego miesiąca tego okresu. Na podstawie średniej arytmetycznej tych stanów liczbowych PZU oblicza składkę ostateczną.

W zależności od wyniku obliczenia ubezpieczający dopłaca lub otrzymuje zwrot różnicy składki w ciągu 30 dni od daty doręczenia mu obrachunku sporządzonego przez PZU.

b) **Za pracowników dorywczych** (ust. 1 lit. b)

Składka obliczana będzie od ilości roboczodniówek, tj. dni w których ubezpieczony pracował u ubezpieczającego bez względu na ilość godzin przepracowanych w ciągu dnia. Składka za jedną roboczodniówkę wynosi **zł 0,18.**

Składka minimalna za ubezpieczenie (z jednej polisy) równa się składce przypadającej za 30 roboczodniówek. Składkę zaliczkową oblicza się od planowanej na okres ubezpieczenia ilości roboczodniówek. Składka ostateczna będzie obliczana na podstawie faktycznej ogólnej ilości roboczodniówek. W tym celu ubezpieczający obowiązany jest podać PZU odnośne dane najpóźniej na 15 dni przed upływem okresu ubezpieczenia.

c) Zmiany dotyczące wysokości opłat z tytułu ubezpieczenia i sposobu rozliczeń podawane będą do wiadomości pismem okólnym Ministerstwa — Departament Finansowo-Ekonomiczny.

5. Czas trwania ubezpieczenia.

Dla wszystkich umów ubezpieczenia ustala się jednolity okres od dnia 1 stycznia 1962 r. do dnia 1 stycznia 1963 r. z klauzulą o milczącym przedłużeniu umów na dalszy okres roczny, jeżeli jedna ze stron nie wypowie jej przynajmniej na trzy miesiące przed upływem okresu rocznego.

6. Obsługa ubezpieczenia.

W celu zrealizowania ubezpieczenia wszystkie jednostki ubezpieczające pracowników określonych w ust. 1, lit. a), c) i d) obowiązane są złożyć we właściwych terenowo inspektoratach powiatowych (miejskich) PZU wnioski na ubezpieczenie w terminie do dnia 1 marca 1962 r., z podaniem ogólnej liczby pracowników stałych i sezonowych,

zatrudnionych w każdej z tych jednostek, wg stanu na dzień 1 stycznia 1962 r. oraz odrębne wnioski na ubezpieczenie pracowników dorywczych (ust. 1 lit. b), z podaniem planowanej na cały okres ubezpieczenia ilości roboczodniówek.

7. **Początek odpowiedzialności PZU.**

Odpowiedzialność PZU rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 1962 r.

W odniesieniu do jednostek powstałych w okresie ubezpieczenia, tj. po dniu 1 stycznia 1962 r. odpowiedzialność PZU będzie biegła od godziny 0 (zerowej) dnia następnego po złożeniu w PZU wniosku. Składka w tych przypadkach obliczana będzie pro rata temporis.

8. **Likwidacja i wypłata świadczeń.**

Wypadki, jakich doznają osoby objęte ubezpieczeniem, będą zgłaszane przez ubezpieczające jednostki właściwym terenowo inspektoratom powiatowym (miejskim) PZU, które przeprowadzać będą likwidację zgłoszonych wypadków i wypłacać należne z tytułu ubezpieczenia świadczenia.

Wypadki pracowników Ministerstwa i innych jednostek budżetowych (ust. 1 lit. e) delegowanych służbowo do ubezpieczających jednostek, likwidowane będą wg następujących zasad:

a) jeżeli pracownik jednostki budżetowej ulegnie wypadkowi na terenie ubezpieczającej jednostki, do której został delegowany, likwidacja zgłoszonego wypadku przeprowadzana będzie przez inspektorat PZU, na podstawie polisy wystawionej na rzecz tej jednostki;

b) wypadki, jakie wydarzą się w drodze z jednostki budżetowej, likwidowane będą na podstawie polisy wystawionej na rzecz ubezpieczającej jednostki, do której udawał się delegowany pracownik;

c) w przypadku, gdy pracownik jednostki budżetowej delegowany do kilku ubezpieczających jednostek ulegnie wypadkowi podczas podróży z jednej ubezpieczającej jednostki do innej, likwidacja przeprowadzana będzie na podstawie polisy wystawionej na rzecz ubezpieczającej jednostki, do której bezpośrednio się udawał;

d) wypadki w drodze powrotnej likwidowane będą na podstawie polisy wystawionej na rzecz ubezpieczającej jednostki, z której bezpośrednio wracał delegowany pracownik.

Do zgłoszenia wypadku obowiązane będą ubezpieczające jednostki wg wyżej ustalonych zasad.

9. **Warunki uzupełniające.**

W przypadku ubezpieczenia wszystkich określonych w ust. 1 lit. a, c, d, pracowników danej jednostki w pełnym zakresie tj. z objęciem ryzyka nieszczęśliwych wypadków również w życiu prywatnym, z włączeniem podróży wszelkiego rodzaju środkami lokomocji, łącznie z ryzykiem kierowania motocyklem, składka roczna od osoby wynosi:

a) za pracowników stałych i sezonowych, wymienionych w ust. 1 lit. a) i c) zł 48.— (czterdzieści osiem);

b) za pracowników stałych, wymienionych w ust. 1 lit. d) zł 13.50 (trzynaście i 50/100).

4.

PISMO OKÓLNE nr 1 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 8 stycznia 1962 r.

w sprawie przechowywania dowodów księgowych.

(znak: KR-I/P-900/62)

W trakcie rewizji przeprowadzanych w przedsiębiorstwach, ujawniane są często fakty niewłaściwego przechowywania dowodów księgowych.

Do najczęściej spotykanych uchybień należą:

1) przechowywanie dowodów księgowych dłużej niż przewidują przepisy,

2) przechowywanie obok dowodów księgowych wszelkiego rodzaju duplikatów, kopii itd.,

3) niewłaściwa segregacja dowodów księgowych, w wyniku czego nie odłącza się we właściwym terminie załączników, dla których czas przechowywania, przewidziany w przepisach jest krótszy, niż czas przechowywania dowodów,

4) przekazywanie na makulaturę dowodów, dotyczących niezakończonych spraw sądowych, arbitrażowych lub niezałatwionych reklamacji itp.

W związku z tym Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Księgowości i Rewizji przypomina, że podstawowe przepisy, dotyczące przechowywania dowodów księgowych zawiera zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1959 r. w sprawie podstawowych zasad prowadzenia księgowości, inwentaryzacji, sporządzania sprawozdań finansowych oraz przechowywania dowodów księgowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 102, poz. 546 oraz z 1961 r. nr 26, poz. 128 i nr 72, poz. 304).

Przepisy powyższe uzupełniają:

— zarządzenie nr 137 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1961 r. w sprawie ewidencji i przechowywania materiałów z przeprowadzonych kontroli (Mon. Pol. nr 55, poz. 243),

— zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 września 1961 r. w sprawie przechowywania przez jednostki gospodarki uspołecznionej dokumentacji, dotyczącej powszechnej inwentaryzacji oraz przeceny środków trwałych (Mon. Pol. nr 75, poz. 317).

W celu przypomnienia podaje się podstawowe zasady przechowywania dowodów księgowych, ustalone w powołanych przepisach.

1. Dowody księgowe, na podstawie których dokonuje się zapisów księgowych, należy przechowywać w porządku, odpowiadającym danej technice księgowości: w teczkach, skoroszytach lub segregatorach. Do teczek włączać należy również, po zakończeniu księgowań dotyczących danego roku, karty kontowe przebitkowe, rejestry itp. Arkusze spisu z natury, zestawienia różnic inwentaryzacyjnych powinny być zszyte i również włączone do teczek.

2. Na teczkach uwidacznia się:

1) nazwę jednostki,

2) nazwę i numer teczki,

3) bieżący okres (rok, miesiąc),

4) pierwszy i ostatni numer dowodów,

5) ilość dowodów,

6) kategorię akt (kat. A lub B) oraz cyfrę oznaczającą termin przechowywania dowodów,

7) termin, po upływie którego, dokumenty mają być przekazane do archiwum państwowego lub na makulaturę.

3. Wydawanie poszczególnych dowodów lub teczek może nastąpić tylko za pokwitowaniem, na podstawie pisemnego zezwolenia głównego księgowego. Wydawanie dowodów księgowych poza obręb przedsiębiorstwa może nastąpić jedynie na podstawie pisemnego polecenia dyrektora przedsiębiorstwa.

4. Dowody księgowe powinny być przekazywane do składnicy akt przedsiębiorstwa w ciągu 40 dni od dnia zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego.

5. Akta przeznaczone do trwałego przechowywania (kategoria A) obejmują:

1) roczne sprawozdania finansowe,

2) formularze sprawozdawcze z wyników powszechnej inwentaryzacji oraz przeceny środków trwałych,

3) materiały pokontrolne.

Akta kategorii A po upływie 10—15 lat przekazuje składnica akt przedsiębiorstwa do terenowo właściwego archiwum państwowego, zgodnie z przepisami zarządzenia Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych z dnia 13 sierpnia 1958 r. w sprawie zasad przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (Mon. Pol. nr 73, poz. 432).

6. Akta kategorii B przechowuje się:

1) dowody przychodu i rozchodu materiałów, półfabrykatów, wyrobów gotowych, towarów, karty pracy, zlecenia produkcyjne — 5 lat,

2) konta syntetyczne, analityczne, rejestry, zestawienia obrotów i sald, księgi remanentów, arkusze spisów z natury, zestawienia różnic inwentaryzacyjnych, faktury własne i obce, kwartalne sprawozdania finansowe — 5 lat,

3) listy płacy, karty wynagrodzeń oraz inne dowody służące do obliczania podstawy wymiaru rent — 12 lat,

4) arkusze ewidencyjne i zestawienia pomocnicze powszechnej inwentaryzacji — do dnia 31 grudnia 1965 r.,

5) karty inwentaryzacyjne powszechnej inwentaryzacji — 5 lat od daty postawienia w stan likwidacji środka trwałego, którego dana karta dotyczy.

Akta kategorii B, po upływie ustalonego okresu przechowywania, przekazuje się na makulaturę, po uzyskaniu na to zgody właściwego archiwum państwowego.

7. Terminy przechowywania akt księgowych w składnicach akt przedsiębiorstwa ustala się od początku roku następnego po roku, którego dany dokument dotyczy.

8. Nie podlegają przekazaniu na makulaturę dowody, dotyczące spraw skierowanych na drogą postępowania sądowego lub arbitrażowego. Dowody te powinny być przechowywane w składnicy akt do czasu uprawomocnienia się wyroków w sprawach, których dotyczą.

Identyczny tryb postępowania powinien być zachowany w odniesieniu do akt i dowodów w sprawach, w których zgłoszono reklamacje i które nie zostały załatwione ostatecznie.

9. Wszystkie dokumenty księgowe należy przechowywać do czasu przeprowadzenia rewizji dokumentalnej za dany rok.

10. Sprawę prowadzenia składnic akt w przedsiębiorstwach reguluje zarządzenie nr 228 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 listopada 1961 r. oraz szczegółowa instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia, regulująca organizację składnic, nadzór, podział akt na kategorie, zasady przechowywania, segregowania i przekazywania akt do archiwum państwowego (Dz. Urz. MBiPMB nr 19, poz. 91).

DYREKTOR DEPARTAMENTU
S. Wojciechowski

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

W nr 59 z 21.XII.61 r. **poz.** 332 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 12.XII.61 r. o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odraczaniu należnych Państwu kosztów sądowych w postępowaniu cywilnym i karnym oraz grzywien w postępowaniu cywilnym;

poz. 333 rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z 16.XI.61 r. w sprawie warunków jakim powinna odpowiadać woda do picia i potrzeb gospodarczych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W nr 92 z 11.XII.61 r. **poz.** 392 uchwałę Rady Ministrów nr 423 z 27.XI.61 r. w sprawie rozdzielnictwa pojazdów samochodowych;

poz. 394 uchwałę Rady Ministrów nr 514 z 1.XII.61 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych do zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach służbowych w Straży Przemysłowej;

poz. 396 zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 4.XI.61 r. w sprawie instrukcji dotyczącej trybu opracowywania zapotrzebowań i rozdzielników pojazdów samochodowych;

w nr 93 z 14.XII.61 r. **poz.** 397 zarządzenie Ministra Komunikacji z 29.XI.61 r. w sprawie nadzoru technicznego nad utrzymaniem kolei użytku niepublicznego i bezpieczeństwa na tych kolejach;

poz. 399 instrukcja Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z 10.X.61 r. zmieniająca instrukcję z dnia 22 czerwca 1961 r. w sprawie planowania, kontroli i korekty funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych;

w nr 94 z 18.XII.61 r. **poz.** 401 zarządzenie Ministra Finansów z 29.XI.61 r. zmieniające zarządzenie z dnia 9 grudnia 1960 r. w sprawie uruchamiania środków na finansowanie inwestycji w 1961 r. dla jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym;

poz. 402 obwieszczenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 14.XI.61 r. o wytycznych w sprawie zadań, zakresu działania i struktury organizacyjnej służby normowania pracy;

w nr 95 z 19.XII.61 r. **poz. 403** zarządzenie Ministra Finansów z 6.XII.61 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej zjednoczeń objętych planowaniem centralnym;

poz. 404 zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 31.X.61 r. w sprawie ustalenia wykazu instytutów naukowo-badawczych uważanych za instytuty techniczne;

w nr 96 z 21.XII.61 r. **poz. 406** uchwałę Rady Ministrów nr 533 z 13.XII.61 r. w sprawie obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń oraz banków państwowych;

w nr 97 z 22.XII.61 r. **poz. 408** uchwałę Rady Ministrów nr 534 z 13.XII.61 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych;

w nr 98 z 29.XII.61 r. **poz. 409** uchwałę Rady Ministrów nr 532 z 11.XII.61 r. w sprawie rozwoju produkcji wyrobów oznaczonych znakiem jakości.

poz. 412 zarządzenie Ministra Finansów z 13.XII.61 r. w sprawie ustalenia taryfy i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków i odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych;

poz. 415 zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z 15.XII.61 r. w sprawie ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za prace geologiczne;

poz. 416 pismo okólne na 243 Prezesa Rady Ministrów z 15.XII.61 r. w sprawie wyjazdów krajowych i zagranicznych finansowanych przez przedsiębiorstwa;

poz. 417 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 16.XII.61 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych;

w nr 99 z 20.XII.61 r. **poz. 418** uchwała Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z 22.XII.61 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1962 r.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. nr 274 z 5.XII.61 r. znak: OR3-6/52/61 w sprawie nadania statutu Krakowskiemu Zjednoczeniu Budownictwa;
2. nr 275 z 5.XII.61 r. znak: OR3-10/52/61 w sprawie nadania statutu Poznańskiemu Zjednoczeniu Budownictwa;
3. nr 276 z 5.XII.61 r. znak: OR3-13/52/61 w sprawie nadania statutu Śląskiemu Zjednoczeniu Budownictwa Przemysłowego;
4. nr 277 z 5.XII.61 r. znak: OR3/12-52/61 w sprawie nadania statutu Szczecińskiemu Zjednoczeniu Budownictwa;
5. nr 278 z 5.XII.61 r. znak: OR3-14/52/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Budownictwa „Warszawa";
6. nr 279 z 5.XII.61 r. znak: OR3-16/52/61 w sprawie nadania statutu Wrocławskiemu Zjednoczeniu Budownictwa;
7. nr 280 z 5.XII.61 r. znak: OR3-4/53/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Konstrukcji Stalowych i Urządzeń Przemysłowych „Mostostal";
8. nr 281 z 9.XII.61 r: znak: OR4-61-5/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Opolskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa i Krzyżanowickie Zakłady Eksploatacji Kruszywa w budowie;
9. nr 282 z 14.XII.61 r.: znak: ZP2-II/T/61 w sprawie zasad wynagradzania robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w jednostkach geologicznych terenowego przemysłu materiałów budowlanych, nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;
10. nr 284 z 14.XII.61 r. znak: OR3-52/9/61 w sprawie zasad działania, zmiany nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa Terenowego w Kętrzynie;
11. nr 285 z 15.XII.61 r. znak: ZZ-6/61 w sprawie gospodarki materiałowej i obniżenia kosztów materiałowych;
12. nr 286 z 16.XII.61 r. znak: OR3-52/12/61 w sprawie przekazania niektórych części Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Instalacji Budownictwa w Rzeszowie;
13. nr 287 z 16.XII.61 r. znak: OR3-52/15/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Opolskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa;
14. nr 286 16.XII.61 r. znak: OR3-52/24/61 w sprawie zmiany nazwy, przedmiotu i zasad działania oraz podporządkowania Rzeszowskiego Przedsiębiorstwa Instalacji Budownictwa;
15. nr 289 z 16.X.61 r. znak: OR3-52/5/61 w sprawie zasad działania, zmiany nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Budowlane Przedsiębiorstwo Terenowe Produkcji Pomocniczej i Usług w Koszalinie;
16. nr 290 z 16.XII.61 r. znak: OR3-52/5/61 w sprawie zasad działania, zmiany nazwy, przedmiotu działania i podporządkowania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Budowlane Przedsiębiorstwo Terenowe w Szczecinie;
17. nr 291 z 18.XII.61 r. znak: OR4-61-12/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa Zakłady Remontowo-Montażowe Urządzeń Przemysłu Materiałów Budowlanych nr 1 w Opolu;
18. nr 292 z 18.XII.61 r. znak: OR4-61-10/61 w sprawie przekazania Zakładu Remontu Maszyn Elektrycznych w Paczkowie;
19. nr 293 z 12.XII.61 r. znak: OR4-61-4/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Cementownia, Chełm i Cementownia Pokój;
20. nr 294 z 12.XII.61 r. znak: OR4-61-4/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Cementownia Odra, Cementownia Groszowice i Cementownia Piast;

21. nr 295 z 14.XII.61 r. znak: OR3-6/59/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Budowy Pieców Przemysłowych;

22. nr 296 z 14.XII.61 r. znak: OR3-3/53/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Instalacji Przemysłowych;

23. nr 297 z 14.XII.61 r. znak: OR3-5/53/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego;

24. nr 298 z 14.XII.61 r. znak: OR3-17/52/61 w sprawie nadania statutu Zielonogórskiemu Zjednoczeniu Budownictwa;

25. nr 299 z 14.XII.61 r. znak: OR3-2/53/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Budowy Elektrowni i Przemysłu;

26. nr 300 z 14.XII.61 r. znak: OR3-1/53/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Robót Elektrycznych „Elektromontaż";

27. nr 301 z 18.XII.61 r. znak: OR3-53/1/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Łomżyńskie Przedsiębiorstwo Budowlane;

28. nr 302 z 18.XII.61 r. znak: OR3-4/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa pod nazwą Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe w Skarżysku-Kamiennej;

29. nr 303 z 18.XII.61 r. znak: OR3-52/8/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Łódzkie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa nr 2;

30. nr 304 z 19.XII.61 r. znak: TE-603/NZ/61 w sprawie wprowadzenia obowiązujących na 1962 rok norm zużycia surowców, materiałów i paliw;

31. nr 305 z 19.XII.61 r. znak: OR4-72-14/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Eksportu Wytwórni Betonów Fabex w Warszawie;

32. nr 306 z 19.XII.61 r. znak: OR4-61-13/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Stolarki Budowlanej w Grybowie w budowie;

33. nr 307 z 19.XII.61 r. znak: OR4-72-14/61 w sprawie zasad koordynacji obrotu towarowego z zagranicą prowadzonego przez jednostki organizacyjne resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w sprawie zasad współdziałania Przedsiębiorstwa Eksportowo-Importowego Budownictwa i Przemysłu Materiałów Fabex z tymi jednostkami w zakresie realizacji eksportu i importu inwestycyjnego;

34. nr 308 z 20.XII.61 r. znak: OR3-52/17/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Wrocławskie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych;

35. nr 309 z 20.XII.61 r. znak: OR3-52/6/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego Południe;

36. nr 311 z 21.XII.61 r. znak: OR1/33/61 w sprawie połączenia zakładu budżetowego pod nazwą Zespół Ekonomiki i Organizacji Przemysłu z Instytutem Organizacji i Mechanizacji Budownictwa;

37. nr 312 z 23.XII.61 r. znak: OR3-52/11/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Poznańskie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa nr 2 w Poznaniu;

38. nr 313 z 28.XII.61 r. znak: OR4-6-5/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa Opolskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa;

39. nr 314 z 28.XII.61 r. znak: OR3-52/12/61 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Rzeszowskie Przedsiębiorstwo Budowlane;

40. nr 315 z 28.XII.61 r. znak: M-18/61 w sprawie powołania Zespołu do zbadania i zabezpieczenia potrzeb remontowych i produkcyjnych w przemyśle szklarskim, w zakresie maszyn i urządzeń;

41. nr 316 z 29.XII.61 r. znak: OR3-1/51/61 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Biur Projektów Budownictwa;

42. nr 317 z 30.XII.61 r. znak: OR4-61-4/61 w sprawie przekazania Gorzowskich Zakładów Ceramiki Budowlanej;

43. nr 318 z 30.XII.61 r. znak: OR4-61-4/61 w sprawie przekazania Kujawskich Zakładów Ceramiki Budowlanej;

44. nr 319 z 27.XII.61 r. znak: OR4-61-4/61 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu Biura Dokumentacji i Studiów Konstrukcyjnych Przemysłu Ceramiki Budowlanej;

45. nr 320 z 30.XII.61 r. znak: OR4-61-9/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Huta Szkła im. F. Paplińskiego i Huta Szkła Przyszłość;

46. nr 321 z 30.XII.61 r. znak: OR4-61-9/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Warszawskie Huty Szkła i Huta Szkła Targówek;

47. nr 322 z 30.XII.61 r. znak: OR4-61-9/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Huta Szkła Gospodarczego Szczytna i Huta Szkła Polanica;

48. nr 323 z 30.XII.61 r. znak: OR4-61-10/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Sosnowieckie Huty Szkła, Huta Szkła Orzesze i Huta Szkła Siemianowice;

49. nr 324 z 30.XII.61 r. znak: OR4-61-9/61 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych Huta Szkła Nieborów i Huta Szkła Skierniewice;

50. nr 325 z 30.XII.61 r. znak: OR3-52/17/61 w sprawie przekazania żwirowni w Rakowicach Małych, pow. Lwówek Śląski;

51. **zarządzenie Ministrów Przemysłu Chemicznego oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych** z 23.XII.61 r. w sprawie przekazania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakłady Wapienne Kamieniołom Kowala;

52. **zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych** z 28.XII.61 r.

w sprawie wytycznych do zakresu działania i organizacji wewnętrznej wydziałów budownictwa, urbanistyki i architektury prezydiów rad narodowych.

Okólniki Ministra:

53. nr 36 z 14.XII.61 r. znak: KR/61 w sprawie rewizji finansowo-księgowej w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

54. nr 37 z 15.XII.61 r. znak: GM/2/9-12/59/61 w sprawie pracy w okresie świątecznym w miesiącu grudniu 1961 r. i styczniu 1962 r.

Polecenie służbowe Ministra:

55. nr 27 z 19.XII.61 r. znak: OR1-3/61 w sprawie podziału kompetencji kierownictwa resortu Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Pisma okólne Ministerstwa:

56. nr 39 z 16.XII.61 r. znak: OR4-13/61 w sprawie usprawnienia organizacji wewnętrznej przedsiębiorstw oraz zjednoczeń podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

57. nr 40 z 16.XII.61 r. znak: GM/2/9-14/34/61 w sprawie opiniowania projektów aktów normatywnych przez prezydia wojewódzkich rad narodowych;

58. nr 41 z 30.XII.61 r. znak: Kd-S.W.276/61 w sprawie skarg i wniosków.

REDAKCJA I ADMINISTRACJĄ
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Redakcji:
Centrala 21-05 wewn. 585
Telefon Administracji:
Centrala 21-05 wewn. 424

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna zł 42,—. Cena pojedynczych egzemplarzy niezależnie od objętości zł 2,—. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie na konto: „Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, — Biuro Budżetowo-Gospodarcze nr 1529-91-867, Cz. 8. Dział 7. Rozdział 3".

Cena zł 2.

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Nakład 8700+25 egz. Zam. 195c/62. H-37.